

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 25 квітня 1987 року

№ 52 (3871).

Ціна 2 коп.

СЛОВО ЧИТАЧА

НЕЩОДАВНО у нашому колгоспі виник досить непрямий конфлікт. Це і спонукало мене висловитись.

Країна сьогодні готується до виборів у місцеві Ради народних депутатів. Часто чуєш по радіо, по телебаченню, в газетах читаєш: «Нетрадиційно проходило висування кандидатів у депутати». «Збори були незвичні...» — це свідчення всебічної демократизації нашого суспільства. Настав час, коли кожен член суспільства задумався: «А може досить підняти руку за звичкою — кого б не обрали, мені не стосується...».

У нашому випадку йдеться не про висування кандидатів — хочеться вірити, що й затвердження складу окружних виборчих комісій по Ганно-Требнівському виборчому округу № 23 послужило хорошим уроком. І щось подібне не повториться ні в нашому колгоспі імені Держинського, ні в яких інших...

Своя рука владика?

Одного дня покликали мене до сільради і дали «відповідальне» доручення — написати протоколи зборів по висуванню кандидатів до складу окружних виборчих комісій по виборах районної Ради народних депутатів двадцятиго скликання від комсомольської організації колгоспу імені Держинського. Тут же голова сільради Шевченко Людмила Миколаївна подала мені список комсомольців, удостоєних такої честі. Але ж кому, як не мені, секретареві комсомольської організації нашого колгоспу, знати краще, що збори таких не були! А якщо й були, то комсомольці навряд чи надали б такої честі тим, хто місяцями не платив членських внесків, систематично не з'являвся на комсомольські збори, порушує трудову дисципліну, не бере у житті комсомольської організації ж ніякої участі. Можливо, у кожного для цього є, якщо й не об'єктивна, то щільна й думіла причина — секретна відпустка. Але в такому разі за яким принципом висунуто до окружних виборчих комісій комсомолок Людмилу Карпович, Ларису Шуфан (про яку громадську віддачу матеріалів немовлять може йти мова?)?

Виявляється, списки окружних комісій складалися за... родинним принципом. Ну, посудьте самі. Водій Валерій Шевченко — син голови сільради. І, мабуть, це було його головним достоїнством, бо про адміністративне стягнення, накладене на нього комсомольцями, чомусь забули. Головний економіст Людмила Карпович — дочка секретаря виконкому сільради Г. І. Панькової та секретаря партійної організації колгоспу А. В. Панькова. Швачка Лариса Шуфан — теж дочка однієї з працівниць сільради...

Але, як не дивно, усі ці мої доводи не змусили задуматися ні секретаря партійної організації Анатолія Володимировича Панькова, ні працівників виконкому сільської Ради, ні присутнього тут же інструктора Устінівського райкому партії (в недалекому минулому досвідченого комсомольського працівника) Миколу Донця. Більше того, мені стали погрожувати за мою непокірність звільнити від обов'язків секретаря комсомольської організації...

Довелось зателефонувати у райком комсомолу, у райком партії, у райвиконком. Всюди мене підтримали і попросили порадитись зі співзачинами, кого висунути в окружні комісії від нашої комсомольської організації. На жаль, для зборів уже не залишалось часу — списки про затвердження складу окружних комісій треба було друкувати в районній газеті.

Ми запропонували свої кандидатури. Я власноручно написала протоколи. І яким же було наше загальне здивування, коли районна газета надрукувала по Ганно-Требнівському округу № 23 представників першого, «родинного», списку. «Нам своє робить...». Так виходить? Невже ні думка секретаря комсомольської організації, ні голови колгоспу В. Д. Трухіна, який відмовлявся підписувати ті протоколи, ні, нарешті, громадськості сьогодні все ще нічого не варта?

Т. ФІЛІПОВА,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Держинського,
Устінівський район.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Про ці факти говорила нам не тільки Гетяна Філіпова. До редакції приходили і будівельник колгоспу Андрій Павлюк, і працівник райвідділу внутрішніх справ, що проживає в Ганно-Требнівці, Олександр Зінченко, і колишній секретар комсомольської організації, економіст по оплаті праці Надія Зінченко. Усі вони були задоволені подальшими стосунками парткому і комітету комсомолу. Це занепокоєння передалося і нам. Тож, сподіваємось, що після справедливої критики там буде посправжньому ділова атмосфера взаємодії, а не зведення рахунків, як це інколи трапляється.

Немеркнуче світло ленінських ідей

Чим далі той час, коли жив і працював Володимир Ілліч, тим яскравіше постають перед усім світом грандіозність і немигуче значення ідей і справ геніального мислителя і революціонера, засновника Комуністичної партії і Радянської держави. Ленін і сьогодні з нами: перебудова дедалі глибше утверджує в житті партії і країни революційний ленінський дух. Здійснюючи рішення XXVII з'їзду партії, січневому Пленуму ЦК

КПРС, радянські люди зв'язують свої діла і плани з ленінськими заповідями.

21 квітня в Києві відбулися урочисті збори представників трудових колективів, партійних, радянських, громадських організацій міста та області і воїнів Київського гарнізону, присвячені 117-й річниці з дня народження В. І. Леніна. У Палаці культури «Україна» зібрався ветерани партії, війни і праці, передовики виробництва,

діячі науки і культури, молодь.

У президії були член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський, члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України Є. В. Качаловський, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. С. Шевченко, С. І. Гуренко, В. Д. Крючков, В. А. Масол, С. Н. Муха. Урочисті збори відкрив голова Київського міськ-

виконкому В. А. Згурський.

З доповіддю виступив кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану УРСР В. А. Масол.

Учасники урочистих зборів виконали партійний гімн «Інтернаціонал». Того ж дня керівники Компартії України і уряду республіки поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніну в Києві.

(РАТАУ).

Господарства Голованівського району першими в області приступили до сівби ранніх ярих. Нині більшість з них вже впоралася з цією роботою. Серед тих, хто посіяв ячмінь, овес та горох в найкращі строки, — колгосп імені Енгельса.

Як і передбачалося планом, спочатку роботи проводилися на полях, розташованих на пагорбах, а коли ґрунт добре підсох, було застосовано нахтовий метод сівби.

Леонід НАСТЕНКО, Микола ЛЕПЕТУН та Микола ОБОДОВСЬКИЙ, яких ви бачите на цьому знімку, — члени комсомольсько-молодіжного сівального екіпажу. Хлопці щодня перекидали норми виробітку, працювали з найвищою якістю. Вони — в числі правопланових соціалістичного змагання за зразкове пропедення весняного комплексу.

Нині екіпаж підсіває пошкоджені площі багаторічних трав.

Фото Г. КОШКА.

ЗА 48 ГОДИН

ПОСІЯЛИ РАННІ ЗЕРНОВІ ХЛІБОРОБИ
КОЛГОСПУ ІМЕНІ КАРЛА МАРКСА
КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ

Того дня не довелося почути жодного слова нарікань на складні погодні умови, затяжну весну. Більше того: настрої у голови правління колгоспу імені Карла Маркса Анатолія Андрійовича Сапіги був піднесений, а посмішка на його ледь притомленому обличчі здалася напрочуд ширшою:

— Ось в таких екстремальних умовах і перевіряються люди, — мовив він. — Наші механізатори екзамени склали успішно. І це — головне.

Дві доби тривав той іспит. Дві доби не залишали

поля трактори й культиватори, сівалки. Власне, інакше й бути не могло: надто довго люди чекали ось цю довгождану мить, коли можна працювати на повну потужність, викладаючи в роботу всю душу.

За попереднім планом проведення сівби передбачалося використовувати в полі вісім широкозахватних агрегатів для закриття вологи, — розповідає А. А. Сапіга. — Та згодом ми зрозуміли, що цього мало...

Де взяти п'ять-шість механізаторів, аби укомплектувати всі агрегати, що в господарстві? Це питання

досить гостро постало на останньому засіданні правління. Вихід запропонував секретар комітету комсомолу Віталій Чумаченко:

— Якщо це буде заперечення, — мовив він, — на один трактор сяду я. А решту — доручимо на кілька днів водіям.

Віталій знав, що члени КМН автогаража не відмовляться, приїдуть на виручку і він не помилювався без зайвих роздумів погодившись на його пропозицію комсомольці Василь Демченко, Віктор Данчук, Валерій Петрухін...

Хлопці тоді, мабуть, і не підозрювали, що через кілька днів прийматимуть разом з молодими сівачами Олександром Довга-ленком, Миколою Колясенком, Володимиром Соменком щирі вітання, подяки правління колгоспу за першу нинішньої весни трудову перемогу. Майже відпочивши довелось перекидати норми виробітку мо-

лодим хліборобам, аби виїти на запламований рубіж — підготувати площі посіяти за сорок вісім годин 712 гектарів ячменю і 58 — вівса. Усі операції, як засвідчила агротехнічна служба господарства, були виконані на найвищому агротехнічному рівні.

Комсомольці, які брали участь у сівбі ранніх ярих, з честю вийшли з непереконливого випробування. Нині всі вони разом з керівниками механізованих госпрозрахункових ланок по вирощуванню чучурудзи на зерно Дмитром Моргульцем та Володимиром Бондаренком готуються до сівби качанистої. І тут доведеться докласти максимум зусиль, проявити високий професіоналізм, адже під культуру відведено майже 800 гектарів.

Наш кор.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

ОДІЄЮ в житті науко-по-технічної думки області стало рішення Всесоюзної Ради науково-технічних товариств про створення і відкриття в місті Кіровограді Будинку техніки, прийняте в серпні 1986 року. Сьогодні обласний Будинок техніки відкрито, і за короткий час він розгорнув широку діяльність по пропаганді науково-технічних знань, техніки і передового виробничого до-

ЗНАННЯ - УМІННЯ - ТВОРЧІСТЬ

зації проведення в області тижня науки і техніки, нарад-семинарів, шкіл передового досвіду, днів спеціалістів.

Про деякі заходи трохи детальніше. Найперше, їхня мета. Ось тільки на останніх семінарах «Удосконалення форм і мето-

йомно їх з новими інформаційними матеріалами, демонструємо фільми, збираємо замовлення на потрібну для роботи літературу.

Ну, і які ж висновки можна зробити з проведеної нами роботи? Зізнаємось, що якість окремих проведених заходів нас усе ще не задовольняє. Ми помітили: чим конкретніша і актуальніша тема, тим легше зібрати людей. Тому сьогодні для нас найважливіше — концентувати підприємства. Адже мета у нас спільна — спрямовувати нашу роботу на подальший розвиток творчої активності інженерів, техніків, наукових працівників, спеціалістів сільського господарства, робітників-новаторів у боротьбі за науково-технічний прогрес, постійне підвищення продуктивності праці, підвищення якості і надійності виробів, зменшення собівартості продукції, максимальну економію сировини і матеріалів.

Сьогодні працівники обласного Будинку техніки разом з Кіровоградською обласною організацією товариства «Знання», обласною радою НТТ, Всесоюзною Радою науково-технічних товариств готують науково-практичну конференцію «Соціально-психологічні проблеми активізації людського фактора».

У вересні в Будинку техніки почнуть працювати спеціалізовані гуртки науково-технічної творчості. І головне, на що розраховуємо, — на тісне співробітництво з підприємствами. Наша робота повинна бути конкретною, тоді Будинок техніки цілком виправдовуватиме своє призначення.

В. КУЦЬ,
директор обласного Будинку техніки.

ПІДКАЖИ ТЕМУ, СПЕЦІАЛІСТЕ!

свіду, випаходів і раціоналізаторських пропозицій, став базою для роботи громадських організацій науково-технічних товариств.

У своїй діяльності наш Будинок техніки, як і всі інші (в РРФСР і деяких містах України — Львові, Одесі, Кременчуку, Вінниці, Луцьку, Черкасах вони функціонують уже багато років), керується рішеннями і рекомендаціями партійних, радянських, профспілкових органів під керівництвом обласного науково-технічного товариства. За тематичним планом, затвердженим президією НТТ, ми і працюємо. Такий план заходів по пропаганді досягнень науки і техніки, передового виробничого досвіду на 1987 рік складено згідно матеріалів XXVII з'їзду КПРС, XXVII з'їзду Компартії України, Пленумів ЦК КПРС і нарад з питань науково-технічного прогресу. За період роботи з жовтня минулого року працівники Будинку техніки брали участь в органі-

зації інформаційної роботи на підприємствах і в організаціях області, «Підвищення якості продукції, введення державного приймання і реалізації цільової комплексної науково-технічної програми «Якість на промислових підприємствах області», «Удосконалення форм спільної діяльності базових підприємств, шкіл і навчально-виробничих комбінатів по поліпшенню трудового виховання, навчання, профорієнтації школярів і організації їхньої суспільно корисної виробничої діяльності у світлі рішень XXVII з'їзду КПРС і вимог Основних напрямів реформ загальноосвітньої і професійної школи» розглядалися прогресивні напрями у розвитку галузей народного господарства, міжгалузеві питання, обговорювалися результати наукових розробок і виробничі досягнення з метою їх практичного застосування, висвітлювалися передовий досвід впровадження нової техніки і прогресивної технології.

Цікаво і корисно проходити у нас дні спеціалістів, коли збираємо спеціалістів однієї якоїсь галузі, обговорюємо тему, що представляє стійкий інтерес. Вони діляться досвідом, знаннями. Ми ж зна-

Кудись поділась книга скарг

Таке лихо трапилось у Червонокам'янському гастрономі № 4, де працюють комсомолки Вікторія Тищенко — завідувача магазином та Ірина Кравченко — продавщиця. А виявилась пропажа так.

Відпускає І. Кравченко товар: швидко звяжує на вагах кому крупу, кому рибу морозену, кому цукерки... Вправно клацає на рахівниці, бере гроші, позертає здачу. Словом, торгує. І все ніби гаразд, та покупці чомусь сором'язливо відводять погляд від продавщиці. І знає чому? Бо покупцям більше соромно, ніж Ірині, що їх безпардонно обважують.

Ось у цьому й наша біда. Кому потрібна така скромність? Нікому. А коли й потрібна, то тільки тим людям, які хочуть погріти руки за рахунок інших. Тож добро, як не парадоксально, повинно бути з кулаками. Інакше не можна. Бо якщо добро само себе не захистить, то злу це тільки на руку. На те воно й зло.

Отже, життя підтверджує, що перебудова починається з психологічного фактора. Зокрема, для одних — самолікування власної совісті, для інших — самоочищення, щоб бути борцем, а не спостерігачем. І головне — відвертись від стереотипного мислення і дій. Інакше нас затягне болото, ім'я якому — самоусунення, самоплив, самозаспокоєння.

Але повернемося до прилавку названого вище магазину.

— Вибачте, але у вас ваги невідрегульовані, — зробила зауваження Ірині Кравченко одна з покупців, молода жінка.

— Знаю, що не відрегульовані, — невдоволено буркнула І. Кравченко й пояснила: — Я коли звязую, то враховую це.

Ну, чи не ангел? Тільки що без крил!

— Так простіше ж відрегулювати, адже відхилення на вагах більше, ніж на 10 грамів...

Однак молода продавщиця і не думала зреагувати на справедливе зауваження. Лише коли справа дійшла до книги скарг, вона стала підкичувати ваги...

— А ми на них і не вагаємо, — прийшла на допомогу своїй колезі завідувача магазином В. Тищенко. — Ми вагаємо на тих вагах, — і показала пальцем на ваги, що стояли у другому перетнутому мотузкою відділі.

— Та ні! — заперечила жінка. — І мені, й чоловікові переді мною важко саме на цих вагах. Зрештою, де ваша книга скарг?

— А в нас її нема. Нам її не передали, — дружно відповіли господарки магазину.

— Як нема?.. Хто не передав?

— Річ у тому, що ми не даємо прийняти цей гастроном і при передачі книги скарг і пропозиції не

було, — внесла ясність В. Тищенко.

Чи не чудеса в решоті? Як виявилось, магазин вони прийняли місяць тому від М. М. Бичик, що ніяк працює ревізором Червонокам'яного сільськогосподарського товариства. Проте Марія Михайлівна запевняє, що книга скарг лежала там... у шухляді стола. Раніше, мовляв, була на стенді «Куточок продавця», а зараз у столі, бо стенд замінили на «Інформацію для покупця» (хоч пиши про «передовий досвід»!).

Цікаво було почути думку про таке «нововведення» голови Червонокам'яного сільськогосподарського товариства Г. Д. Микитенко. Дійсно, вона підтвердила, що прийжджали до них якісь(?) із облспоживспілки і порадили саме так зробити (до речі, в райспоживспілки про таке не чули, щоб книгу скарг і пропозиції ховати подаль). На запитання: а як же бути з правилами радянської торгівлі, в яких сказано, що книга повинна бути на видному місці, і щоб до неї був вільний доступ покупців? Ганна Дмитрівна відповіла так: «За першою вимогою — давати...».

Цікаво, чи це тільки в Червоній Кам'янці вводить така форма «демократії»? І не менше цікаво — чи відшукали книгу скарг господарки гастроному № 4, які обслуговують покупців, на жаль, далеко не покомсомольськи?

П. РУСЕНКО.
Олександрійський район.

«ЛЕНІНА ПАМ'ЯТАЄ ЗЕМЛЯ»

Таку назву носило чергове засідання інтерв'ю «Мир», що працює при відділі літератури соціалістичних країн магазину «Книжковий світ». На цю зустріч, щоб ошанувати пам'ять великого вождя світового пролетаріату, прийшли посланці різних країн — Куби, Сирії, Індії, Афганістану, Німале, Мадагаскару, які вчаться в Кіровограді. Ленінізм — не таке ачення, яке можна було б обмежити рамками тільки Радянського Союзу. Сьогодні воно набуває всі прогресивні сили світу на боротьбу проти експлуатації, пригноблення, за національне визволення, демократію і мир.

Про вплив ідей В. І. Леніна на шляхи розвитку своїх країн говорили кубинець Хуліо Пуло, сирієць Діума Ахмат, виступав і я, представник Індії. Студенти-іноземці з Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування підготували літературний монтаж із віршів радянських поетів про Леніна.

У ційчці вечора працівники «Книжкового світу» Л. Ф. Дремо ознайомила присутніх з новинками літератури про Леніна.

Віах СІНГХ СЕНГАР,
студент КІСМУ.
м. Кіровоград.

ТРЕТІЙ ТУР

На запитання першого туру вікторини для знання Правил дорожнього руху редакція одержала чимало відповідей. У цих учасники не тільки відповідають на запитання, а й наводять цікаві факти з історії Правил дорожнього руху.

На перше запитання першого туру вікторини майже всі учасники відповіли правильно.

На друге запитання найактивніші відповіли приклали учень середньої школи № 14 міста Кіровограда Сашко Іван, восьмикласниця з селища Новгородка Марія Коваль та багато інших.

На третє запитання не всі учасники відповіли правильно, як, наприклад, у кіровоградця В. Мороза, сподобалось.

Некласним для учасників вікторини виявилось четверте запитання, хоча дехто відповів дав неповну.

Журі має прохання до учасників вікторини: разом з відповіддю на запитання третього туру написати короткі відомості про себе — назвати повністю своє прізвище, ім'я та по батькові, в якому класі і школі навчається, чим захоплюється, який раз бере участь у нашій щорічній вікторині.

У другому турі взяли

Вікторина: «Чи знаєш ти правила дорожнього руху?»

участь значно більше школярів, ніж у першому. Журі вирішило результати перших двох турів підбити наступного разу. Відповідь на кожне запитання оцінюватиметься за трибальною системою: найвища, три бали — за правильну відповідь, два — за неповну правильну, один — за приблизну, і не параконуватиметься жоден бал за неправильну відповідь. А сьогодні, шановні учасники вікторини, ви можете самі порівняти наскільки успішними були ваші відповіді на запитання другого туру.

Ось вони:

1. Населений пункт — забудована територія, в'їзд на яку і вїїзд з якої позначені відповідними дорожніми знаками 5.22—5.25.
2. Пішоход, виїхавши з автобуса, пі в якому разі не повинні виходити з-за нього на проїжджу частину. Потрібно дійти до пішохідного переходу чи найближчого перехрестя і там, переконавшись у безпеці, переходити вулицю.
3. Гальмівним називається шлях, що його проходить транспорт від початку гальмування і до повної зупинки. Він залежить від швидкості руху, коефіцієнта зчеплення шин із дорожнім покриттям і від ваги транспортного засобу.

4. Порядок руху транспортів такий: першим їде велосипедист, потім автобус і, нарешті, легковий автомобіль.

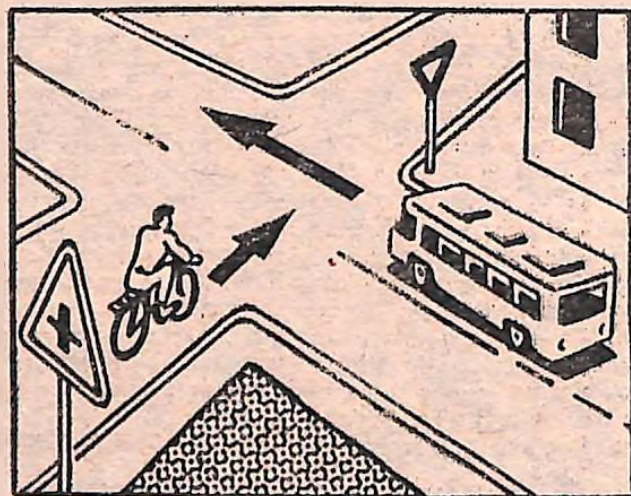
ПРОПОНУЄМО ЗАВДАННЯ ТРЕТЬОГО ТУРУ:

1. З якого віку дозволено керувати велосипедом на вулиці з інтенсивним рухом транспорту? Які документи повинні мати при собі велосипедист?

2. Що таке пішохідний світлофор та як він працює?

3. На скількох дорожніх знаках зображено людей? Що це за знаки? Намалюйте їх.

4. Хто на зображеному малюнку повинен поступитись дорогою?

Чекаємо відповідей на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 30, редакція газети «Молодий комунар», вікторина «Чи знаєш ти правила дорожнього руху?».

Надсилати відповіді слід не пізніше як через 7 днів після виходу сьогоднішнього номера газети.

В. БІЛОУС,
інспектор державтоінспекції управління внутрішніх справ обласного комітету.

КРИМСЬКА ОБЛАСТЬ. Учні 8 класу сепаторійської школи № 12 Іван СОНІН та Єгор КОЛТАНОВ, займаючись у загальноосвітньому гуртку, змайстрували пересувний бордюроуладач, з допомогою якого переміщують бордюри намінь вагою до 110 кілограмів. При цьому продуктивність праці зросла майже у вісім разів.

На знімку: Іван СОНІН (ліворуч) та Єгор КОЛТАНОВ з своїм бордюроуладачем. Фото Н. ДУДЧЕНКА. (Фотокроніка РАТАУ).

КЛУБ МОЛОДОЇ СІМІ

У ГОСТІ до вашої доньки-дошкільниці прийшли подрузи. Востаннє із ляльками, дівчатка зводять пісеньку. І тягнуть: одна правильно, а інші, й серед них наша — хто в ліс, хто по дрова. Вам гірко: навже дитині ведмідь на вухо наступив, уже ж би час слухові прорізатися. Чи так. Помітивши, що синочок-шестилітка досить вправно ідемпідує пластинці «Чо тебе спити, крейсер «Аврора», ведете його в музичку, потім із замишуванням слухаєте по кілька годин у день фортепіанні «до-ре-мі-фа-соль», а потім шукаєте покупки на інструмент, бо хитрий хлопець, виявляється, вже кілька місяців ходить замість «музички» у секцію вільної боротьби. І тут досадно — там хотілося прилучити дитину до музики... Про музичне виховання в сім'ї ми сьогодні говоримо з викладачем Кіровоградської СШ № 5 С. В. ГІРЧЕМ.

НА СІМЕЙНУ РАДУ

СИН ХОДИТЬ «НА МУЗИКУ»...

— СЕРГІЮ Володимировичу, нам іноді доводиться зустрічати людей із непоганим голосом, що хочуть і намагаються співати, але не можуть — виходить зовсім не те. Така нечутливість до відтворення мелодій — природжена властивість чи просто нерозвинуті здібності?

— Більш-менш пристойний музичний слух може мати кожна людина, якщо його розвивати буквально з перших днів життя. Мамина пісня — найперша школа. Пісня м'яка, лагідна, прониклива. Немовля ще нічого не розуміє, але відчуває всім єством чаруючу гармонію звуку. Коли дитина починає розмовляти, добрі прислухаються тут музичні казки. Вони діють

краще, ніж дитячі пісеньки, оскільки сприйняття музики підсилюється інтересом до сюжету казки. Хороший матеріал для цього — «Петя і Вовк» С. Прокоф'єва.

— А радіо, телебачення — яке їх місце в прилученні дітей до музики?

— З радіо я сам починав. Потім батько гармошку купив, пізніше баян. У музичку пішов не одразу — попередньо до дому до мене приходив музикант, ази допомагав засвоювати. Теле- і радіопередачі, що можуть тут прислужитися, вистачає, але вони йдуть в основному вдень, коли дітлахи чи в школі або садочку, чи на вулиці гуляють. Тоді му найцінніше — пластин-

ки чи ще краще — магнітофон.

— Ну, а от, скажімо, дитина вже може співати простенькі речі, прислухається й намагається відтворювати дорослі пісні. Які з них благотворно впливають на розвиток слуху?

— Я б сказав, що передусім народні. Сучасні естрадні ритми... — стримано ставлюся до їх здат-

без особливого її бажання ходити «на музику» з тим, щоб вона «з'їла» при ділі чи «культурно розвивалася». Я дивлюся на нинішніх дітей і роблю висновок, що більшість із них потребують скоріше спортивних секцій, ніж музики. Та бувас, що здібній до музики дитині просто бракує витримки, наполегливості. Я сам перші два роки терпіти не міг грати гами. А батьки сказали — це ще не музика, вона попереду, але без цього її не буде. То справді так.

— Яким же чином батьки повинні виробляти в сина чи дочки терпіння до потрібних, але стомлячих і нудних вправ?

— Перекопувати, вмовляти, пояснювати, просити. І облишити цю справу, якщо «не діє». В жодному разі не можна кричати, погрожувати, карати за небажання продовжувати заняття тільки тому, що їх так хочеться батькам. Коли відчуваєш, що музика — це твоє, то сам до неї будеш тягнутися. Я закінчив педагогічний інститут, але зовсім не музично-педагогічний факультет. Та викладаю музику. У сина гострого інтересу до неї не спостерігаю, то й не намагаюся.

Бесіду веде
Н. ДАНИЛЕНКО.

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Дитсадок для Поліни

Перше, про що попросила Валентина Трохимівна, коли ми почали розмову, — щоб розповідь не прикрашалася «рожевим світлом». Недарма в народі кажуть: «В житті, як на довгий ніч, — усього буває». Не може воно бути одноликим і постійно б'ється під лагідним сонячним промінням.

Загальний трудовий стаж робітничої сім'ї Михайла Івановича і Валентини Трохимівни Шестакових налічує 25 років. Уся їх трудова біографія пов'язана із заводом «Червоної зірки». Тут і познайомилися у 1976 році, коли 18-річною дівчиною прийшла Валентина в механоскладальний цех № 2, де Михайло працював електрозварником. Його врівноваженість, працелюбність, ширість були не показними, цінувалися і зараз по-справжньому цінуються в колективі.

— Спочатку я й не думала про те, що вийду за нього, — розповідає Валентина Трохимівна, — наша дружба нічим не відрізнялася від інших: кіно, квіти, прогулянки. Та згодом я стала помічати, що його увага до мене особлива, а під час побачень очі залюблюються теплою і радістю. Ми довго зустрічалися. І коли краще визнали один одного, зрозуміли: потрібні один одному на все життя. Хоча за характером ми різні (я мене — запальний, а Михайла — стриманий, м'який), я була впевнена: це не вада, а доповнення.

1978 року вирішили одружитися. Зіграли весілля. Та, на жаль, ніхто із запрошених із комітету комсомолу заводу та цехового комітету профспілки так і не з'явився до нас на

свято. Про це я згадала до того, що належної уваги до молодих сімей у нас на виробництві нема. Це добре, що сім'я у нас міцна і заробляємо непогано. А скільки сімей за цей час розпалося через матеріальні нестатки і незабезпеченість житлом! Ми сім'ю довгий час малися — то на квартирі, то в гуртожитку. Тільки два роки як одержали «малосімейку».

Якби не постійна допомога Михайла в хатньому господарстві, мені було б надзвичайно важко жити і виховувати наших дітей. Чоловікові завжди до всього є діло. Він прагне створити для нас справжній затишок. Майже всі меблі в квартирі зроблені його руками, він і ремонт охоче займається, і крапи полагодує, і в'язати уміє, і книжки дітям читає. Я вже не кажу про те, скільки сил він віддає рідному заводу — працює іноді й у вихідні. Проте наша профспілка ні разу не запропонувала нам хоч якусь сімейну путівку для спільного відпочинку. А дитсадок для меншешкої Поліни, не знаю, коли її дочекаюся. Вже кілька місяців обцяють. Добре, що мати Михайла зможе доглянути донечку.

Свої прохання і вимоги висловлювала і в цехові. Я побоююся за те, що під час перебудови вирішення цих дуже важливих для молодих сімей проблем чомусь ведеться дуже повільно.

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ.

Тече річка невеличка,
Всяка рибка є у ній —
І карасики, й плотвичка...
Тож, хазяїне, мерщій
Закидай туди, де глибше,

Доки жінка десь пішла,
А я доню поколишу
Щоб не плакала мала!
Фотожарт С. АНДРУСЕНКА
й С. ПЕТРЕНКА.

МАЛЕНЬКІ ХИТРОЩІ

● Для того, щоб швидше охолодити чай або наву, опустіть у склянку або чашку одразу дві металеві ложечки.

● Якщо потримати лимон 2—3 хвилини у кип'ятку, сік з нього витискуватиме легше і його буде більше.

● Мелена нава буде ароматнішою, якщо в баночку, де вона зберігається, покласти дрібку солі.

● Картопля звариться швидше, якщо додати у воду, в якій вона вариться, трохи олії.

● Додавши у воду під час варіння риби сляну молока, ви не тільки зменшите різкий запах, а й поліпшите смак і зовнішній вигляд риби.

● Для того, щоб при варінні рису зерна не злипалися, додайте у воду кілька крапель лимонного соку.

● Для того, щоб мурна зварилася швидше, а м'ясо було соковитим і м'яким, натріть тушку соком лимона, а всередину нашіпте трохи широчин цього плоду.

МОЛОДІЙ
ГОСПОДИНІ
НА ЗАМІТКУ

Рулет горіховий

Яйця розтирають з цукром-піском, вливають воду, всипають какао-порошок і все старанно розтирають. Додають розм'якшене вершкове масло і також розтирають. Масу ставлять на повільний вогонь і, безперервно помішуючи, дають трохи прокипіти. Знімають з вогню, всипають панільний цукор, перемішують і охолоджують. В остиглу суміш кладуть нарізане кубиками печиво, ядра волошських горіхів і все добре перемішують. Утворену масу кладуть на пергамент або целофан і надають їй форму рулету. Остиглий рулет, знявши з нього пергамент, нарізають скибочками.

2 яйця, півтори склянки цукру-піску, 2 столові ложки води, 2 столові ложки какао-порошку, 300 г вершкового масла, панільний цукор на смак, 300 грамів ядер волошських горіхів.

Печиво

З ВІВСЯНИХ

пластівців

Вершкове масло старанно розтирають з цукром-піском та ванільним цукром, поступово додають яйця (по одному). Коли цукор повністю розчиниться, всипають вівсяні пластівці, попередньо змішані з борошном і дрібно посіченими ядрами горіхів. Усе злегка перемішують. Тісто беруть чайною ложкою і кладуть на змащене маслом деко. Випікають протягом 15—20 хвилин. Готове печиво обережно знімають ножем.

100 г вершкового масла, три чверті склянки цукру-піску, ванільний цукор на смак, 2 яйця, півсклянки ядер будь-яких горіхів, 1 столова ложка пшеничного борошна, 2 склянки вівсяних пластівців.

Солодкі сирні

квадратники

Свіжий кисло-молочний сир та вершковий маргарин пропускають через м'ясорубку, додають цукор-пісок, сіль і одночасно оцет та соду, всипають просіяне пшеничне борошно і замішують тісто. Розкачують його до товщини близько 0,5 мм і розрізають на квадратники розміром 8x8 см. На середину кожного квадратика кладуть чайну ложку варення, зліплюють два протилежних ристки. Випікають у духовці.

0,5 кг сирну, 0,5 кг маргарину, 1 склянка цукру-піску, 1 чайна ложка оцту, пшенична сода на кінчик ножа, 1 чайна ложка солі, 5 склянок пшеничного борошна, 2—3 склянки варення (полуничного, чорносмородинового чи малинового).

Дівчина з прийдешнього

Соціологи, розмірковуючи над обрешом дівчини майбутнього, виділяють у ній такі домінуючі риси: вона має бути діловою, але не кар'єристкою, діяльною без агресивності, розумною, доброю, жіночною. Дизайнери, зокрема, італійські, спробували створити портрет дівчини з прийдешнього. Журнал «Романтик» вмістив цей портрет. М'який, трохи сором'язливий погляд, відкритий лоб, зібране у вузол волосся, на обличчі мінімум косметики. Зеленим плаття «міді», неглибоке декольте, жодних прикрас, темні панчохи, туфлі без каблук.

Дружина чи сестра?

Двоє південнокорейських молодих людей покахали один одного, але при оформленні шлюбу з'ясувалося, що їм не можна одружуватися, бо 30 поколінь тому вони мали спільного предка. Згідно з законом 1958 року юнак і дівчина — близькі родичі, ну ніби брат і сестра.

Молодята стали жити без офіційної реєстрації шлюбу. Та згодом їхніх дітей не прийняли до школи як «незаконнонароджених». Родина не витерпіла таких законів і залишила Південну Корею.

«Кока» проти «Пепсі»

Службовка американської фірми по виробництву безалкогольних напоїв «Кока-кола» заохотилася в хлопця, що перейшов на роботу до конкурентів — у «Пепсі-колу». Розлючена адміністрація «Коки» запропонувала своїй працівниці одне з трьох: або відмовитися від шлюбу, або вмовити жениха повернутися, або самій розпрощатися з місцем. Розлючена вибрала четверте: подала на адміністрацію в суд, оцінивши завдання собі моральний збиток в 600000 доларів. Керівництво фірми присмирніло і владнало конфлікт тихо.

Галопом

по «Європі»

Відставний лейтенант поліції У. Спеллас підготував своїм онукам небувалий сюрприз — запропонував здійснити поїздку в Женеву, Відень, Ліссабон, Рим, Париж, Лондон, Дублін, Амстердам, Берлін, Варшаву, Афіни. Дідусь не був мільйонером, котрому нікуди дівати гроші, але подорож відбулася, причому зайняла всього 4 дні. Ні, не надзвичайними лайнерами користувалися мандрівники. Всі названі європейські столиці містяться в американському штаті Огайо. Це великі населені пункти, зате які гучні назви!

Футбол: «ЗІРКА» —
«НОВАТОР» — 2:1Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету

ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 01676.

Індекс 81103.

Обсяг 0,5 друм. арк.

Зам. № 220.

Тираж 63 700.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішнію молоді, сільською молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить в вівторок, четвер, суботу.
Друкарня Імени Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.